

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 93.713 van 2 maart 2001

A.98.412/VIII-2009

Gemeenteraadsverkiezing te Flémalle

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 15 december 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean PIROTTE ten principale de ongeldigverklaring vordert van de gemeenteraadsverkiezing die op 8 oktober 2000 te Flémalle heeft plaatsgehad, en subsidiair vordert dat de Raad van State de stembiljetten verifieert in aanwezigheid van getuigen, zoals bepaald in artikel 75, derde lid, van de gemeentekieswet en alvorens recht te doen,

- "- beschikt dat die verificatie niet kan geschieden voordat kennis is gegeven van de programmatuur die is gebruikt, geleverd en gecontroleerd door het Ministerie van Binnenlandse Zaken, opdat door de Minister van Binnenlandse Zaken niet kan worden aangevoerd dat onmogelijk een onderscheid kan worden gemaakt tussen de broncodes en de veiligheidsmaatregelen, vanwege de onderlinge verstrengeling van die maatregelen met de programmatuur;
- de persoon oproept die vóór, tijdens en na het kiesproces toegang heeft gehad tot het informaticasysteem, opdat deze de Raad toelichtingen verstrekt over de verrichte taken en verificaties, alsmede over de controlemaatregelen die zijn getroffen om iedere vorm van bedrog of, in voorkomend geval, iedere technische fout te voorkomen en dat deze alle bewijsmateriaal levert om te kunnen verifiëren dat de geleverde programmatuur wel degelijk die is welke gebezigd is te Flémalle op 8-10-2000";

Gezien het administratief dossier ingediend door de gouverneur van de provincie Luik;

Gezien de memorie van antwoord ingediend door Gilbert VAN BOUCHAUTE en Marc LAFONTAINE;

Gezien de memories ingediend door de Minister van Binnenlandse Zaken en de gemeente Flémalle;

Gezien het in het Belgisch Staatsblad van 28 december 2000 bekendgemaakte bericht dat voorgeschreven is bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 juli 1956, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 september 1982;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 24 januari 2001, waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 30 januari 2001;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BEAUTHIER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor de belanghebbende partijen verschijnt, en van Mr. TULKENS, loco Mr. MAHIEU, advocaat, die voor de Minister van Binnenlandse Zaken verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik een bezwaarschrift heeft ingediend met het oog op de ongeldigverklaring van de gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000 te Flémalle; dat in dat bezwaarschrift de "procedure van voorbereiding, van organisatie en van stemopneming van de zogezegd geautomatiseerde stemverrichtingen" gelaakt wordt; dat de bestendige deputatie op 7 december 2000 verzoekers bezwaarschrift afgewezen heeft en de betrokken verkiezing geldig heeft verklaard;

Overwegende dat volgens artikel 6, eerste lid, van het koninklijk besluit van 15 juli 1956 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, in geval van beroep als bedoeld bij artikel 76bis van de gemeentekieswet al wie van een belang kan doen blijken, gerechtigd is om een memorie van antwoord aan de Raad van State te sturen; dat in het onderhavige geval de gemeente Flémalle en de Minister van Binnenlandse Zaken beide een memorie van antwoord hebben ingediend; dat ook twee gekozen gemeenteraadsleden, Gilbert VAN BOUCHAUTE en Marc LAFONTAINE, een memorie van antwoord hebben ingediend; dat de gemeente Flémalle haar belang om vóór de Raad van State op te treden verantwoordt door de omstandigheid dat ze er voordeel bij heeft geen uitgaven te hoeven doen voor het organiseren van een nieuwe verkiezing; dat de Minister van Binnenlandse Zaken een functioneel belang aanvoert, daar het bezwaarschrift de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming ter discussie stelt en geen enkele onregelmatigheid specifiek aan de verkiezing te Flémalle aanvoert; dat Gilbert VAN BOUCHAUTE en

Marc LAFONTAINE aanvoeren dat ze tot gemeenteraadslid verkozen zijn;

Overwegende dat de geschillenberechting inzake de geldigverklaring van gemeenteraadsverkiezingen verschillend is van de geschillenberechting op vordering tot nietigverklaring; dat bij die geschillenberechting met volle rechtsmacht een bijzondere procedure wordt gevolgd die zich onder meer kenmerkt door het ontbreken van een verwerende partij en door het feit dat tussenkomst is uitgesloten, wat wordt getemperd door de omstandigheid dat iedere belanghebbende een memorie van antwoord kan indienen; dat in dat kader onder belanghebbende eenieder moet worden verstaan die uit hoofde van zijn hoedanigheid een rechtstreeks belang heeft bij de uitslag van de verkiezing, zoals diegenen die bij de bestendige deputatie een bezwaarschrift indienen, de ondertekenaars van een akte van voordracht, de verkozenen of hun plaatsvervangers;

Overwegende dat reeds is gewezen dat de gemeente als zodanig er geen belang bij heeft een rechtsvordering in te stellen voor of tegen de geldigverklaring van een gemeenteraadsverkiezing en dat het niet aan de organen van de gemeente als zodanig staat om in dat verband een standpunt in te nemen; dat die stelling des te aannemelijker is daar het, gelet op de ter zake voorgeschreven termijnen, de op grond van de vorige verkiezing samengestelde organen zijn die in voorkomend geval moeten beslissen een memorie van antwoord in te dienen; dat de argumenten aangevoerd door de gemeente Flémalle niet relevant zijn in het kader van de specifieke aard van zulke geschillen;

Overwegende dat eveneens gewezen is dat de leden van de stem- en stemopnemingsbureaus niet behoren tot die personen die er belang bij hebben een memorie van antwoord in te dienen; dat de Minister van Binnenlandse

Zaken zich, als hij een functioneel belang aanvoert, een rol toebedeelt die vergelijkbaar is met die van de regeringscommissaris, die bij de wet van 23 december 1946 houdende instelling van een Raad van State gerechtigd is de wettigheid van bestuurshandelingen te verdedigen naar aanleiding van ieder beroep ingesteld vóór dit rechtscollege; dat de bepaling die daarin voorzag, opgeheven is bij de wet van 24 maart 1994; dat er geen aanleiding bestaat op grond waarvan, in het kader van geschillen inzake verkiezingen, een door de wetgever afgeschafte rechtsfiguur indirect kan worden hersteld;

Overwegende dat uit het voorgaande voortvloeit dat de memories ingediend door de gemeente Flémalle en de Minister van Binnenlandse Zaken niet ontvankelijk zijn, daar ze uitgaan van personen die niet doen blijken van het vereiste specifieke belang; dat de memorie van antwoord van Gilbert VAN BOUCHAUTE en Marc LAFONTAINE ontvankelijk is, daar ze uitgaat van twee gekozen gemeenteraadsleden en ingediend is met inachtneming van de vormvoorschriften en termijnen voorgeschreven in artikel 6, vierde lid, van het koninklijk besluit van 15 juli 1956 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, in geval van beroep als bedoeld bij artikel 76bis van de gemeentekieswet;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij uiteenzet dat de beslissing van de bestendige deputatie niet afdoende gemotiveerd is, daar ze niet ingaat op de argumenten in het bezwaarschrift;

Overwegende dat Gilbert VAN BOUCHAUTE en Marc LAFONTAINE betogen dat het middel niet-ontvankelijk is omdat enerzijds verzoeker geen enkele concrete

onregelmatigheid aanvoert die de verdeling van de zetels onder de lijsten had kunnen beïnvloeden, en omdat anderzijds het middel de motivering van de beslissing van de bestendige deputatie laakt, doch niet de regelmatigheid van de verkiezing zelf; dat ze aanvoeren dat het middel ongegrond is, daar de wet van 29 juli 1991 alleen betrekking heeft op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en dus niet op de motivering van rechterlijke beslissingen; dat ze zich erop toeleggen subsidiair aan te tonen dat de beslissing waartegen beroep is ingesteld afdoende met redenen omkleed is en dat de argumenten die verzoeker vóór de bestendige deputatie aangehaald heeft, niet konden worden aangenomen;

Overwegende dat, zoals artikel 1 van de voornoemde wet bepaalt, de bestuurshandeling die uitdrukkelijk met redenen omkleed moet zijn, de "eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking is die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur"; dat in het kader van gemeenteraadsverkiezingen de bestendige deputatie niet optreedt als een bestuur, doch als een administratief rechtscollege; dat de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing is op haar beslissingen; dat kennelijk de Raad van State, wanneer hij uitspraak doet over geschillen inzake verkiezingen, volle rechtsmacht heeft en als rechter in hoger beroep beslist; dat in deze context een middel dat ontleend wordt aan onregelmatigheden die kleven aan de beslissing van het rechtscollege in eerste aanleg en die geen betrekking hebben op de uitslag van de verkiezing, niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat het tweede middel ontleend wordt aan schending van artikel 25, b, van het Internationaal Verdrag van New York inzake burgerrechten

en politieke rechten, alsmede van artikel 3 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; dat verzoeker uiteenzet dat die bepalingen primeren op de interne rechtsregels en de Staten verplichten eerlijke verkiezingen te organiseren, volgens het algemeen stemrecht, met geheime stemming, waarbij de vrije uitdrukking van de wil van de kiezers gewaarborgd wordt; dat hij op basis van "het deskundigenverslag dat onmiddellijk na de verkiezing is meegedeeld, en op basis van de benoeming en de werking zelf van het college van deskundigen", beweert dat "geen enkele van de verplichtingen opgelegd door die internationale overeenkomsten in acht is genomen"; dat hij kritiek levert op het deskundigenverslag en daarbij inzonderheid opmerkt dat er volgens hem tegenstrijdigheden bestaan tussen de tekst van het verslag en de conclusies; dat zulks volgens hem het geval is met de betrouwbaarheid en de gedegenheid van het systeem van geautomatiseerde stemming, de mogelijkheden van controle en hertellen, het "credo" van de informaticadeskundigen, dat een menselijke fout en de plicht tot voorzichtigheid evenwel niet uitsluit; dat verzoeker oordeelt dat een blindelings vertrouwen in de informatica een petitio principii is, dat ertoe leidt dat ten enenmale vertrouwd moet worden op de deskundigen; dat volgens hem een deskundige niet "uit de aard der zaak" een vertrouwenspersoon is en dat indien "hij enige beslissingsbevoegdheid krijgt in verkiezingszaken, de rol van de burger en van diegenen die ermee belast worden het kiesproces te ondersteunen opdat dit proces betrouwbaar en geheim zou zijn, erdoor uitgehold wordt"; dat de klemtoon gelegd wordt op het feit dat het college van deskundigen de burgers niet vertegenwoordigt; dat volgens verzoeker dat college niet uitsluitend uit informatici zou mogen zijn samengesteld en niet alleen van privé-bedrijven afhankelijk zou mogen zijn, zoals in dezen evenwel het geval is; dat hij de deskundigen en de voorstanders van geautomatiseerde

stemming verwijt "dat ze de nadruk leggen op de noodzaak om het vertrouwen van de kiezer aan te zwengelen, veeleer dan op de noodzaak om hen een systeem ter beschikking te stellen dat deze zelf kan controleren, de gewone sterveling, van wie alleen gevraagd wordt dat hij kan lezen en schrijven"; dat hij betoogt dat de uitgevoerde controles niet representatief waren, dat de deskundigen hun taak met vertraging hebben aangevat en dat de overige personen die in dezen gehandeld hebben, geen doeltreffende controle hebben kunnen uitvoeren omdat ze niet door deskundigen waren bijgestaan; dat hij eraan toevoegt dat "professionele controle niet kan worden gelijkgesteld met de democratische controle, die bij deze wijze van stemmen volledig ontbreekt" en concludeert dat "de ontstentenis van transparantie, van effectieve controle en de omstandigheid dat het kiesproces overgelaten wordt aan deskundigen, die algemeen beschouwd niet onafhankelijk zijn, op zich ertoe kunnen leiden dat die gemeenteraadsverkiezing ongeldig wordt verklaard";

Overwegende dat Gilbert VAN BOUCHAUTE en Marc LAFONTAINE van oordeel zijn dat het middel niet-ontvankelijk is, omdat verzoeker geen enkele concrete onregelmatigheid aantoont die de verdeling van de zetels onder de lijsten had kunnen beïnvloeden en dat hij zich ermee vergenoegt bezwaren van algemene aard te opperen omtrent de opportuniteit van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming; dat ze, wat de grond van de zaak betreft, opmerken dat in het verslag van het college van deskundigen aangewezen door de wetgevende vergaderingen weliswaar aanbevelingen worden gedaan aan die vergaderingen teneinde het systeem van geautomatiseerde stemming te verbeteren, doch dat erin gemeld wordt dat geen enkele onregelmatigheid is vastgesteld bij de verkiezing van 8 oktober 2000; dat ze van oordeel zijn, zoals de deskundigen erop wijzen, dat het mogelijk is een handmatige controle uit te voeren, los van de telling van de stemmen; dat ze beschouwen dat

de controles uitgevoerd door de deskundigen aangetoond hebben dat de stemmen die zijn geregistreerd, wel degelijk die zijn die de kiezers hebben uitgebracht; dat volgens hen de verwijzing naar het incident in het kader van de provincieraadsverkiezing te Veurne, dat aan een menselijke vergissing te wijten was, geenszins relevant is voor de gemeenteraadsverkiezing te Flémalle; dat Gilbert VAN BOUCHAUTE en Marc LAFONTAINE van oordeel zijn dat het citaat in het deskundigenverslag waarin gewezen wordt op de inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht eveneens irrelevant is; dat volgens hen de grieven met betrekking tot de bevoegdheid, de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de deskundigen niets van doen hebben met het geschil;

Overwegende dat artikel 25, b, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, gedaan te New York op 19 december 1966 en goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1981, het volgende bepaalt :

" Elke burger heeft het recht en dient in de gelegenheid te worden gesteld, zonder dat het onderscheid bedoeld in artikel 2 wordt gemaakt en zonder onredelijke beperkingen:

(...)

b) te stemmen en gekozen te worden door middel van betrouwbare periodieke verkiezingen die gehouden worden krachtens algemeen en gelijkwaardig kiesrecht en bij geheime stemming, waardoor het vrijelijk tot uitdrukking brengen van de wil van de kiezers wordt verzekerd;

(...)"

dat artikel 3 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden bepaalt :

" De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich om met redelijke tussenpozen vrije, geheime verkiezingen te houden onder voorwaarden welke de vrije meningsuiting van het volk bij het kiezen van de wetgevende macht waarborgen";

Overwegende dat artikel 74bis van de gemeentekieswet bepaalt : "De verkiezingen kunnen (...) alleen ongeldig worden verklaard op grond van onregelmatigheden die de zetelverdeling tussen de onderscheiden lijsten kunnen beïnvloeden"; dat in het onderhavige geval verzoeker op algemene en abstracte wijze het systeem van geautomatiseerde stemming georganiseerd bij de wet van 11 april 1994 en de latere wijzigingen ervan bekritiseert, doch geen precieze en concrete gegevens of aanwijzingen verstrekt waaruit zou blijken dat aan de gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000 te Flémalle onregelmatigheden zouden kleven die de verdeling van de zetels onder de lijsten kunnen beïnvloeden; dat hij niet aanvoert dat het voornoemde artikel 74bis op zich strijdig zou zijn met de internationale rechtsregels die naar zijn zeggen primeren; dat zijn kritiek op het systeem georganiseerd bij de wet van 11 april 1994 een aangelegenheid van het parlement is; dat dit middel niet-ontvankelijk is in het licht van het genoemde artikel 74bis en om de redenen opgegeven in het kader van het onderzoek van het derde middel;

Overwegende voor het overige dat om de redenen opgegeven in arrest nr. 92.957 van 2 februari 2001, Gemeenteraadsverkiezing te Brussel, de geautomatiseerde stemming in overeenstemming is met artikel 25, b, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, dat geen enkel specifiek systeem van stemmen verbiedt; dat het middel niet kan worden aangenomen in zoverre het ontleend is aan schending van die bepaling; dat het eveneens dient te worden afgewezen in zoverre het ontleend is aan schending van artikel 3 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; dat die bepaling immers alleen van toepassing is op de verkiezingen die verband houden met het kiezen van de wetgevende macht;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan schending van artikel 13 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; dat hij de beslissing van de bestendige deputatie waarbij zijn bezwaarschrift wordt afgewezen, laakt in zoverre die beslissing "steunt op de omstandigheid dat opdat de verkiezing op dienstige wijze kan worden betwist en de ongeldigverklaring ervan kan worden gevorderd, men feitelijke onregelmatigheden moet kunnen vinden, die bovendien de verdeling van de zetels beïnvloeden"; dat dat vereiste volgens verzoeker "erop neerkomt dat iedere daadwerkelijke rechtshulp onmogelijk wordt in het kader van het stemrecht, dat een basisrecht is"; dat hij zijn kritiek als volgt nader omschrijft :

" Indien de verzoekers, wanneer ze zich baseren op constataties van onder meer de deskundigen en het gemis van transparantie aantonen, bijvoorbeeld op de grond van het niet ter kennis brengen van de volledige verkiezingsprogrammatuur, betogen dat aan het kiesproces zelf onregelmatigheden kleven, doch hun tegengeworpen wordt dat de wet in acht is genomen en dat ze alleen het recht hebben om feitelijke onregelmatigheden aan te tonen zonder dat ze het proces of de ontwikkeling ervan ter discussie kunnen stellen, komt zulks erop neer dat hen, en bijgevolg iedere burger, daadwerkelijke rechtshulp wordt onthouden.

Indien de kiezer geen controle kan uitoefenen en dus niet de garantie heeft dat zijn stemgedrag correct wordt verwerkt, indien voornamelijk privé-bedrijven en technici van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, of de Minister van Binnenlandse Zaken in eigen persoon, zonder werkelijke en doelmatige controle alle sleutels van het kiesproces in handen hebben en weigeren anderen toegang ertoe te verlenen, kan niet worden aanvaard dat de verzoekers gevraagd wordt onregelmatigheden aan te tonen die ze uit de aard der zaak niet kunnen bewijzen.

De fundamentele onregelmatigheid ligt in het kiesproces zelf van de geautomatiseerde stemming, zoals dat is opgelegd door het Ministerie van Binnenlandse Zaken";

Overwegende dat Gilbert VAN BOUCHAUTE en Marc LAFONTAINE betogen dat het middel niet-ontvankelijk is omdat het niet is opgeworpen vóór de bestendige

deputatie; dat ze van oordeel zijn dat het middel niet gegrond is omdat de wetgever daadwerkelijke rechtshulp in het kader van gemeenteraadsverkiezingen heeft ingevoerd, in eerste aanleg vóór de bestendige deputatie en in hoger beroep vóór de Raad van State; dat ze preciseren dat het mogelijk is het bewijs te leveren van een concrete onregelmatigheid als de stemming op geautomatiseerde wijze verlopen is en het geval aanhalen van de ongeldigverklaring van de verkiezing te Sint-Jans-Molenbeek door het Rechtscollege van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;

Overwegende dat het middel ontleend wordt aan onregelmatigheden die zouden inwerken op de beslissing van de bestendige deputatie en dat het niet is opgeworpen vóór het rechtscollege in eerste aanleg; dat het derhalve niet-ontvankelijk is; dat bovendien verzoekers kritiek inzake de motivering van de beslissing van de bestendige deputatie geen afbreuk doet aan het feit dat artikel 74bis van de gemeentekieswet in overeenstemming is met de internationale rechtsregel genoemd in het middel; dat overigens niet op dienstige wijze afbreuk daaraan kan worden gedaan daar de belanghebbenden over daadwerkelijke rechtshulp in twee trappen van aanleg beschikken, dat verzoeker de rechtsmiddelen in de beide trappen van aanleg heeft aangewend en dat hij niet aantoont dat hij niet de voorwaarden vervult die zijn opgesomd in de door hem aangehaalde handleiding bij de verkiezingen; dat ten slotte uit het onderzoek van het tweede middel blijkt dat noch artikel 25, b, van het Internationaal Verdrag van New York inzake burgerrechten en politieke rechten, noch artikel 3 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden geschonden zijn;

Overwegende dat een vierde middel ontleend wordt aan schending van artikel 10 van de Grondwet en van

artikel 14 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; dat verzoeker uiteenzet dat "het systeem van geautomatiseerde stemming, zoals het is toegepast tijdens de laatste verkiezingen, een test vormt"; dat het in dat stadium "niet betrouwbaar is en het zijn gedegenheid nog niet heeft aangetoond" en dat het "opgelegd wordt aan bepaalde kiezers, doch niet aan andere"; dat hij betoogt dat de kiezers in het kader van eenzelfde verkiezing in verschillende situaties terechtkomen, naargelang van de gemeente waar ze stemmen; dat volgens hem "geen enkel subjectief (allicht wordt bedoeld : objectief) criterium kan rechtvaardigen waarom een zodanige discriminatie wordt toegepast";

Overwegende dat Gilbert VAN BOUCHAUTE en Marc LAFONTAINE herhalen dat het middel geen enkele onregelmatigheid aantoont die de uitslag van de verkiezing te Flémalle kon beïnvloeden; dat ze aanvoeren dat alle kiezers van Flémalle gestemd hebben volgens het systeem van geautomatiseerde stemming, zodat er geen sprake kan zijn van enige discriminatie die de verdeling van de zetels onder de lijsten had kunnen beïnvloeden; dat het volgens hen van weinig belang is hoe de stemming in andere gemeenten heeft plaatsgehad en dat men ermee kan volstaan vast te stellen dat een deel van het kiezerskorps van Flémalle geen ongelijke behandeling heeft ondergaan; dat er redelijke en proportionele gronden bestaan waarop de wetgever zich gebaseerd heeft om de Koning een beoordelingsmarge te geven bij het aanwijzen van de gemeenten waar een geautomatiseerde stemming wordt gehouden en dat de wetgever de keus van de te volgen kiesprocedure overgelaten heeft aan de gemeenten, waarvan de financiële middelen aangesproken worden bij de geautomatiseerde stemming; dat zij het redelijk en proportioneel achten dat voor de Europese kiezers een andere magneetkaart wordt gebruikt dan die welke de Belgische kiezers krijgen, daar deze laatsten niet in het kader van dezelfde verkiezing hebben gestemd;

Overwegende dat het middel, in zoverre erin een discriminatie wordt aangevoerd tussen de kiezers van de gemeenten waar een geautomatiseerde stemming heeft plaatsgehad en de kiezers van de overige gemeenten, gebaseerd is op het postulaat dat het systeem van geautomatiseerde stemming niet betrouwbaar is en geen vrije en eerlijke verkiezing kan garanderen; dat in dat opzicht de grief samenvalt met het tweede middel van het verzoekschrift; dat de kritiek voorts irrelevant is daar het enkele bestaan van een verschil in behandeling ten opzichte van andere gemeenten geen weerslag kan hebben op de verdeling van de zetels onder de lijsten bij een bepaalde gemeenteraadsverkiezing; dat het middel eveneens irrelevant is in zoverre het ontleend is aan de beweerde discriminatie tussen de Belgische en buitenlandse kiezers, daar verzoeker niet uiteenzet - en de Raad van State niet inziet - in welk opzicht een zodanig verschil in behandeling de verkiezingsuitslag kan beïnvloeden;

Overwegende dat de subsidiaire vordering van verzoeker niet kan worden ingewilligd; dat hij tot staving van zijn verzoek om een nieuwe verificatie van de stembiljetten in aanwezigheid van getuigen immers geen enkel concreet gegeven aanvoert waardoor vergissingen, manipulaties of enig feit dat de verdeling van de zetels onder de lijsten kan wijzigen, worden aangetoond of plausibel worden,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen. De beslissing d.d. 7 december 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik wordt bevestigd. De gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000 te Flémalle wordt geldig verklaard.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op twee maart tweeduizend en één door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.